

David Zwirner
Gallery

Hynek Alt: *Untitled (Young Day)*

Luc Tuymans

JINÝMI *slowy*

Text: Lucie Drdová – Foto: Jason Schmidt, archiv Luca Tuymanse a Aliance galerií současného umění

David Zwirner, jeden z nejuznávanějších galeristů současnosti, v nedávném rozhovoru mimo jiné vzpomíná na své začátky. Syn slavného otce Rudolfa, který hrál zásadní roli při formování galerijního prostředí v Německu v 70. letech, si před čtvrt stoletím otevřel vlastní prostor v New Yorku. A tehdy se mu do ruky dostal výroční katalog jiného slavného galeristy Konrada Fischera, který vyšel k tehdejšímu 25. výročí düsseldorfské galerie.

Když se sečtou obě tyto historie, je to půl století zkušeností, které se jednoznačně shodují v základních principech, jak vést galerii se současným uměním. Dobře si vyberte umělce, dělejte kvalitní autorské výstavy a jen občas skupinové. Buďte vždy loajální ke svým umělcům a pracujte tak, aby umělci jednali loajálně vůči galerii.

Zní to jednoduše, ale v době, kdy se umělecký svět nesmírně rozrůstá a jeho dosavadní praxe globalizuje, je premisa o mnohalejším svazku, který vede ke kontinuální podpoře umělecké kariéry, zpochybnována. Je to

v rámci naší činnosti nový fenomén, i když ne nepřekvapivý. Rychlost dnešní společnosti výrazně podmiňuje kariéry mladých umělců a pro ně je obtížné nevnímat, co se na trhu aktuálně odehrává. V ateliéru pak reagují na rozličné díky publika nebo očekávání a nemusí pracovat na dobrém díle.

Trh umělcům nepomáhá! Určuje jejich cenu a nezřídka se stává, že jde dokonce proti nim, respektive může je nezvratně poškodit. Jako příklad lze opět uvést Davida Zwirnera a belgického malíře Luca Tuymanse, který má aktuálně jednu ze svých nejlepších výstav v Palazzo Grassi v Benátkách. Trvalo dvě desetiletí spolupráce a úsilí, než ceny Tuymansových obrazů překonaly hranici milionu dolarů. Dnes jsme svědky kariér, které se v podobných částkách pohybují během dvou let, a to často i bez institucionálního kontextu.

Oním kontextem nemyslím jen velká muzea, ale každou dílčí výstavu v kvalitní malé instituci, spolupráci s dobrým teoretikem a také širokou galerijní sítí. Na úrovni naší praxe privátních galerií je vzájemná sou-

činnost velice důležitá. Správná koordinace aktivit vede k podpoře tvorby námi zastoupených umělců. Strategie každé galerie se liší a v posledních letech došlo ke vzniku několika platforem, které tento aspekt zvyrazňují.

Letos poprvé se bude obdobná přehlídka mezinárodních galerií pod názvem Friend of a Friend Prague 2019 konat také u nás. FOAF byla původně iniciována ve Varšavě a poté, co se připojil Berlín, zve své kolegy do svých prostor i devět pražských galerií. Prvního ročníku se zúčastní londýnský Flat Time House, Waldburger Wouters z Bruselu, tokijský XYZ collective nebo Continua ze San Gimignano, Pekingu a Havany. Ve světle současné praxe se nakonec ukáže, že středobodem každé galerie jsou v poslední samy umělci.

FOAF Prague 2019
30. srpna – 1. září
www.foaf.cz

*Autorka je historička umění a galeristka,
www.drdovalgalerie.com*